

meget noiere, som jeg har tilbragt min Ungdom der. Men der findes dog paa flere Steder i Jylland en ligesaa uheldig Udskiftning, idet man seer, at Grundlodderne paa mange Steder bestaae af Stumper og Stykker. Grunden hertil er, efter Alt hvad man har kunnet esterspore, den, at dengang disse Udskiftninger for mange Aar siden skete, da havde der rodfæstet sig den indskrænkede Anskuelse hos Fæsterne og Brugerne, at de vilde beholde Stykker af alle de forskjellige Slags Jord, og de vilde ikke forene sig om de store Ombytninger, som maatte finde Sted, naar en heldig Udskiftning skulde blive mulig. Navnlig var der i Nørvig By næsten Ingen, som vilde flytte ud paa den saakaldte Nørrevang, paa den største fraliggende Agerstrækning, idet Beboerne, dengang som nu, ikke vare Gaardbrugere, som alene levede af Jorden, men de ernærede sig ogsaa af Søfart og Fiskeri — Nørvig By er i saa Henseende af en ganske særegen Beskaffenhed — og saaledes skete det, at Enhver fik sin Jord paa mange forskjellige Steder. Nu har Domainebestyrelsen tilbødet at ville bestøtte en Omskiftning af de egentlige Agerjorder saaledes, at de største Stækninger skulle fordeles mellem Gaarde, men at i Henseende til de mindre Lyng og Græslodder maatte det blive ved det tidligere bestaaende Forhold, hvilken Omskiftning vilde medføre en Bekostning af 800 til 1000 Rbd. Derimod har den ærede Rigsdagsmand, som talte paa Byens Vegne, gjort den Paastand, at der burde finde en virkelig Udskiftning Sted, saaledes, at Godskassen afholdt Omkostningerne paa Gaardenes Udskiftning, paa Brøndes Gravning og Rensning, saaledes som skete er med den liden Klinte-Bye for omtrent 10 Aar siden under den daværende Godsbestyrelse; der er derimod blevet erindret, at dette vil koste circa 20,000 Rbd. for Nørvig Bye, og efterat Godsbestyrelsen har gjort opmærksom derpaa, saa er det saalangt fra, at dette fra Byens Side er modsagt, at det tværtimod er indrømmet og derhos henviist til den fornævnte Klinte-Bye, hvor der rigtignok er anvendt endog forholdsvis mere, idet der ikke blot er medgaaet de oprindelig paataente 4000 Rbd., men circa 6000 Rbd. til denne meget lille By — lige Nørvigerne — og

naar der er indrømmet den saameget, hvorfor skulde da ikke det samme indrømmes Nørvigs By paa det samme Gods? Dertil har Finantsministeriet at bemærke, at fordi den ældre Administration har indladt sig paa saadanne Foretagender, som har medført en saa overdreven Bekostning, at den nærværende Administration, fra Statskassens Side, maa ansee hiint Foretagende for et Feilgreb, derfor kan den nærværende Administration ikke være pligtig at gjentage det samme, og Finantsministeriet har ikke paa nogen Maade villet foreslaae her i Thinget en Udgift af 20,000 Rbd. til Fordeel for en By, som kun er Halvdelen af et Sogn, og kun har et ringe Hærtorn (omtrent 48 Td.). Man har spurgt, hvorledes det da skulde blive. Domainebestyrelsen har troet, lidt efter lidt, at forberede Udskiftningen paa naturlig Maade, derved, at den i de udstødte Skjoder — og nu skal jo alt Fæstegodsset gaae over til Arveskætte eller Eiendom — optager den Clausul, at Enhver skal være pligtig til at underkaste sig Fleertallet af Byens Mænds Bestemmelse om Udskiftningen. Naturligvis vil derfor Kjøbesummen blive ringere her end for andre Gaarde paa Godsset, ifølge Nørvig Gaardens ringere Beskaffenhed. Naar de da ere blevne Giere, saa er det naturligt, at det overlades dem at tilvelebringe Udskiftningen, og det vilde de kunne, naar det er Reglen, at Fleertallets Beslutning efter Skjoderne skal gjælde. Ellers vilde de ikke kunne det; thi efter den juridiske Betragtningssmaade har dog en Udskiftning af Nørvigs By engang fundet Sted, og kan efter Loven næppe fordres omgjort af Majoriteten. Dette er den eneste Fremgangsmaade, som Finantsministeriet har troet, at der burde anvendes. Jeg hører nu ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand har henvendt sig til Medlemmer af Udvalget om at andrage paa en Udgiftsbevilling af det fornævnte Beløb, men at disse Medlemmer heller ikke dertil have fundet sig foranledigede. Det var hvad jeg herom havde at meddele, og som jeg saa udførligen har meddeelt, fordi jeg veed, at paa Stedet selv Opmærksomheden er henvendt paa denne Sag fremfor alle andre.

Andresen: Det glæder mig at høre den